

ONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA
... I. n. 48
... 24
... 13
IN STRAINATATE:
... 60
INSERŢIUNI ŞI RECLAME:
30 litere pe linie, pagina IV, 30 bani.
... III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi.
Reclame 2 lei noi linia.
Număr în capitală 10 bani.

TIMPUL

ESS IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacţiei şi Administraţiei: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI.

Se primesc în străinătate: La Dnii Haasen
Stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 100
A. Oppelik în Vienna, S. uhenbastei 2; Rudo-
Mose în Vienna, Seilerstätte 2; Vincens
Ardică în Vienna, Teinfaltstrasse 17. Philipp
Lob în Vienna, Eschenbachgasse 11. L. Lagn
& Comp. în Pesta şi Haco-Lafite & Comp.
în Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-
Rouge 2, Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc
Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like 'de Bucuresti, 17 Februarie', 'Bucuresti', 'Gara', etc.

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like 'Cursul de Viena, 1 Martie', 'Renta ungară în aur', 'Bonuri de tesaur', etc.

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like 'Cursul de Berlin, 1 Martie', 'Acţiunile Cailor ferate române', 'Obligaţiunile române 80%', etc.

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like 'Bucuresti-Suceava', 'Suceava-Bucuresti', 'Bucuresti-Verelorova', etc.

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like 'Verelorova-Bucuresti', 'Verelorova', 'Craiova', etc.

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like 'Bucuresti-Giurgiu', 'Giurgiu-Bucuresti', 'Galati-Barboşi', etc.

SCRIRI TELEGRAFICE

COILE STRAINE

Paris, 25 Februarie.

Camera şi Senatul au votat cu unanimitate încă o donă-spre-zecime din bugetul provizoriu.

Londra, 25 Februarie.

Camera Lordilor dncele d'Argyll a cerut în şedinţa de la 7 Martie va să ia în consideraţie Camera asupra politicii energetice relative la tratatul de la 1856.

Londra, 1 Martie.

Lui „Daily Telegraph” i s-a telegrafiază din Viena: Ruşii au şi acum de gând să intre în Constantinopol cu sau fără consentimentul Porţii.

Londra, 1 Martie.

O telegramă din Petersburg repetă că s'ar putea ca pacea să se subsemne la 2 Martie, ziua scrierii pe tron a Impăratului Alexandru.

Londra, 1 Martie.

O telegramă din Berlin, adresată ziarului „Times”, vorbeşte de voiajii generalului Tottleben, şi zice că acesta va fi consultat în privirea ocupării Bosforului.

Paris, 26 Februarie.

Un bal de erii din Elisee a fost primitiv de Orleans, diplomaţilor, senatori, deputaţi; nici un bonapartist însă; cu totul 3000 persoane.

Roma, 26 Februarie.

Comunica viitoare papa se va încorona la capela sistină, în urmă va fi bine-cunoscută în biserică St. Petru. Pentru că lumea să poată vede bine pe Papa construit un anume balcon, din care să binecuvânteze sa. Nu e adevărat că papa ar fi indispus.

Paris, 26 Februarie.

Un bal de erii din Elisee a fost primitiv de Orleans, diplomaţilor, senatori, deputaţi; nici un bonapartist însă; cu totul 3000 persoane.

SCRIRI TELEGRAFICE

ALE „TIMPULUI”

(Agenţia Havas).
Serviciul de la 1 Martie, 8 ore seara.
Londra, 1 Martie.
„Times” de azi dimineaţă publică următoarele depeşi:

San-Stefano, 24 Februarie.

Rusia nu va atinge cestiunea neutralizării gurilor Dunării

Viena, 24 Februarie.

Se confirmă, că s'au primit comunicaţiuni reasigurătoare din Sant-Petersburg. Negociaţiunile iau o cale mai bună. E înexact, că Rusia concentrează trupe la marginea Austriei.

Berlin, 28 Februarie.

Persistă credinţa, că Austria va coopera cu Rusia la ocuparea teritoriului otoman.

Belgrad, 28 Februarie.

Din izvor diplomatic se află, că în urma complicaţiunilor posibile între Rusia şi Austria, Rusia a promis Serbiei de a lăsa mult mai mult teritoriu de om şi iar fi închis cîine-va la început. Rusia va ocupa Belgradul în caz de război. Să zice că marele Duce ar fi cerut Serbiei de-a ţine sub arme a doua clasă a miliţiei şi a chema sub drapel pe-a treia clasă.

Ministrul sârbesc e foarte încurcat. Pentru a lua o hotărâre el aşteaptă întoarcerea principelui Milan.

Londra, 1 Martie.

Lui „Daily Telegraph” i s-a telegrafiază din Viena: Ruşii au şi acum de gând să intre în Constantinopol cu sau fără consentimentul Porţii. Englezii au declarat principelui Gortiaeff, că dacă trupele ruse vor intra în Constantinopol fără consentimentul Porţii, lord Loftus va fi revocat la Londra. Probabilităţile, că Austria va face război, se împuţină în fiecare zi. Proiectul cererii de credite ar putea să se suprimă.

O telegramă din Petersburg repetă că s'ar putea ca pacea să se subsemne la 2 Martie, ziua scrierii pe tron a Impăratului Alexandru.

Londra, 1 Martie.

O telegramă din Berlin, adresată ziarului „Times”, vorbeşte de voiajii generalului Tottleben, şi zice că acesta va fi consultat în privirea ocupării Bosforului. Guvernul rusesc aprovizionează forţele din Polonia, situate la marginea Austriei.

Londra, 1 Martie.

Se telegrafiază din Viena lui „Standard”, cu data de 28 Februarie, că proprietarii mohameţani din Bosnia au trimis la Viena o deputaţiune, cerând anexarea acestei provincii la Austria.

Se telegrafiază din St. Petersburg aceluiaşi ziar, cu data de 28 Februarie, că „Golos”, care ocuparea Dardanelor. „Gazetta Rusă”, din St. Petersburg consideră ca mai preferabil războiul imediat cu Anglia, decât facerea altor concesii.

BUCURESCI 18 FEVRUARIE 2 MARTIE

În numărul nostru de vineri am publicat o corespondinţă din Bucureşti a ziarului „Nordul.” Opinia acestui ziar este importantă. El reprezintă în Europa ideile şi tendinţele politice ruseşti. El este pe lângă aceasta un ziar oficios, adică prudent şi cumpătat. Vom observa că

mai întâi a păstrat asupra cestiunii Basarabiei cea mai adâncă tăcere, şi numai după ce această cestiune a fost pusă oficial la ordinea zilei a diplomaţiei, el în sfârşit a deschis gura despre dânsa.

Nu putem a ne îndoi un moment, că această corespondinţă să nu reproducă în mod fidel nu numai ideile, dar chiar limbajul guvernului rusesc.

Ce zice dar organul cabinetului din St. Petersburg? Cum face istoricul cestiunii, şi în ce mod poleşte hapul, pe care vrea să facă să l'înghită România? Argumentaţiunea sa pare solidă pentru cei ce nu cunosc cestiunea, atitudinea sa pare binevoitoare României, şi poveştile sale părintesci: „Le seigneur Jupiter sait dorer la pilule.” Mai întâi stabileşte că Basarabia a fost cucerită de Ruşi în 1812, de la populaţiunile sălbatice locuind sub corturi, asemănate cu Cerchezii, şi că în 1856 ea n'a fost dar restituită legitimilor săi proprietari.

Atâtea cuvinte, atâtea erori istorice. — Basarabia în 1812 făcea parte integrantă din Moldova, de care fusese alipită în curs de mai bine de patru sute de ani. Ea a urmat până la 1812 soarta acestui principat, a cărui a constituit aproape jumătatea. Independentă la început ca Moldova şi sub dinastia Bogdanilor, a susţinut acea luptă eroică şi disproporţionată în contra Islamismului învingător, a cărei culme strălucitoare au fost victoriile lui Stefan cel Mare, luptă care, cu mult înainte de apariţiunea politică a Rusiei pe scena lumii, a oprit la Dunăre parte prin arme, parte prin înţelepte tractate, progresele spaimentătoare ale Semi-Lunii. În sfârşit, împreună cu Moldova, a intrat cu înalta Poartă în acele relaţii reudefinite, pe care diplomaţia modernă în lipsa de alte cuvinte le-a caracterizat prin numirile Imprumutate dictionarului feudalităţii, de „suveranitate” şi „vasalitate,” dar care în drept constituiau mai mult un fel de independenţă a celui slab protegiat de cel tare, în schimbul a cător-va îndatoriri precise. Se va zice poate că în limbajul Porţii otomane, la acea epocă, Valahia şi Moldova formau parte din imperiul otoman cu toate privilegiile şi imunităţile lor. Este adevărat. Dar nu trebuie a se uita că atunci Impăraţii lui turci considera tot pământul cunoscut ca fiind proprietatea sa, cel puţin în drept încă nu în fapt. Ori şi cum în 1812, ca în tot cursul istoriei sale, Moldova cu Basarabia împreună formau un stat deosebit cu legile şi prinţul său, şi

se află supuse numai la ceea ce diplomaţia a numit impropriu „suzeranitatea Porţii Otomane.” Basarabia, fiind în această situaţiune în 1812 a fost în actul oficial de cesiune dobândită de către Rusia de la Poarta Otomană, dar în realitate răpită de la legitimul şi adevăratul său proprietar, care era Moldova, şi transmisă de către acele ce nu avea drept să o cedeze la acele ce nu avea drept să o ia. În nici un caz n'a fost cucerită. — Căci Rusia a tuncia chemată îndărăt de invasiunea napoleoniană se retrăgea în grabă, — şi încă şi mai puţin cucerită de la populaţiunea musulmană tătară locuind sub corturi.

Se poate ca în sudul Basarabiei, precum în Crimeea şi sudul Rusiei, precum în Dobrogea, să se fi aflat pe atunci câte-va părţi de bandiţi nesupuşi, tătari musulmani ce în fruntară autoritatea guvernelor regulate ale acestor localităţi, care era atunci ca şi acum Moldova, Poarta otomană şi Rusia; însă se poate oare serios susţine că de la dânsii Rusia a cucerit Basarabia, dacă este vorba de cucerire? şi că dânsa revendică această provincie astăzi ca legitimă lor moştenitoare? Populaţiunea musulmană tătară locuind sub corturi formând o entitate politică în mijlocul Europei şi la începutul secolului al XIX, este o ingenioasă descoperire a corespondentului „Nordului”, pentru care ar trebui să solicite un brevet de invenţiune.

În orice caz dacă se află în mlaştinile Delta Dunării câte-va triburi vagaboande de tătari, imensa majoritate a populaţiunii era compusă de români agricultori, cu portul, cu limba, cu tradiţiunile române. Chiar astăzi ei formează în Basarabia remasă rusă o populaţiune compactă de aproape 700.000 locuitori.

Iată pentru ce susţinem, că mica parte de Basarabie, pe care o posedă România a fost într'adevăr restituită legitimului său proprietar. Iată răspunsul nostru în privinţa dreptului României asupra Basarabiei.

Dar, adăugă corespondentul „Nordului”, chiar aşa să fie, alta era în 1856 a da Basarabia micului principat al Moldovei, şi alta este a o lăsa astăzi în mânele unui puternic stat de al doilea ordin, ca România. — Va să zică motivul Rusiei principal ar fi temerea ce i-ar insufla puternica Românie, al cărei teritoriu n'are nici sfertul din întinderea celei mai micului guvernului rusesc, care are astăzi 4 milioane şi jumătate locuitori, cam împuţinaţi la fie care zece sau 15 ani prin resbelurile frecvente dintre vecinii săi puternici. Acest stat ar înspăimânta în viitor

pe puternica Rusia, care numai astăzi numără 80 milioane de locuitori.

Pe lângă aceasta se mai constituie în Orient pe flancul acestei teribile Românie două principate slave Serbia, şi Bulgaria, tot atât de importante fie care din ele ca însăşi România. Şi cu toate acestea România este de temut, şi în contra ei trebuie luate măsuri de siguranţă! Nu credem a putea caracteriza mai bine un asemenea raţionament de călăsându-l numele, ce însuşi corespondentul „Nordului” simte că l' merită, adică acel de panglică-ric dialectică.

Dar România a violat tratatul de Paris, adăugă ingeniosul corespondent, de ce Rusia să-l respecte? Apoi ori-cine poate opune României acest raţionament, afară de însuşi Rusia. Dacă România nu viola tratatul din Paris, apoi Rusia putea să treacă Prutul fără opunere, chiar armată? apoi toate resursele României erau să fie puse la dispoziţiunea Rusiei? apoi însuşi armata română era în drept să treacă Dunărea şi să sosescă sub întăriturile Plevnei, la un moment destul de oportun? Toate acestea nu s'au putut face de sigur fără violarea tratatului din Paris. Dar Rusia, care a cerut aceste călcări de la România, şi care s'a folosit de ele, este ea în drept astăzi să le reproşeze României şi să se bazeze pe ele spre a o desmembra? Scrupururile nu sunt prea la modă în diplomaţia de astăzi, dară toate au o margine în lumea asta, şi chiar dreptul celui mai tare trebuie încă să se razime pe o umbră oarecare de raţiune şi de morală.

Suntem siguri că diplomaţia rusescă o va înţelege în cele din urmă. Cât pentru cuvântul de ingratitudine, pe care corespondentul „Nordului” îl strecoară la sfârşitul articolului său, sunt multe de zis în privinţa aceasta. Nu negăm îndatoririle ce avem către Rusia, când acum vre-o cincizeci de ani ea a făcut să reinvieze privilegiurile noastre călcate în picioare de Poartă, aceasta n'o uităm; însă, din nenorocire, trebuie să ne aducem aminte că această bine-facere a fost răsplătită prin pierderea Basarabiei, care este a treia parte din teritoriul României, şi din care bucăţica restituită la 1856 este astăzi încă obiectul poftelor cabinetului din St. Petersburg. Pe lângă asta, de câte ori de atunci n'am plătit acest serviciu?

Ţara noastră a fost calcată de vre-o patru cincinci ori în acest secol de către Rusia; din această cauză comerţul şi agricultura noastră au trebuit să sufere nişte catastrofe

aproape periodice cari la fiecare zece cinci-spre-zece ani ne fac a pierde tot fructul muncii noastre. Noi suntem baza de operațiunii a Rusiei în contra imperiului turcesc. Noi îi servim de grănar, de cazarmă, de pozițiune înaintată. I-am dat în stătea rënduri bogăția noastră, fructul muncii noastre; de astă dată i-am dat și sângele nostru.

Dacă s'ar trage o socoteală, nu știm care ar rămâne dator, marea Rusie sau mica Românie? Inșă noi nu insistăm asupra acestei comptabilități politice. — Nu credem în proverbul francez că „les bons comptes font les bons amis”. Astăzi ne oferă o tocmeală, o compensațiune. Dobrogea în locul Basarabiei. — Darurile sale ni se par primejliose.

Misiunea României este pe malul stâng al Dunărei, n'are ce căta pe malul drept, unde, de și locuiesc mulți români, totuși majoritatea populațiunii este de ginte slavă. A ne lăsa ceea-ce avem, iată ce cerem de la stricta dreptate a Rusiei — De la echitatea și înțelepciunea ei și a Europei, am putea cere numai delta Dunărei, care a fost a noastră, și indemnitatea pentru pagubele noastre de rebel. Atăta și nimic mai mult — Dacă nici atăta nu putem obține, ei bine, această, se va adăoga la partea activului nostru de recunoștință, și vom avea cel puțin mândria de a fi îndatorat gratis o mare, bogată și puternică împărăție.

LEON XIII

Miercuri la 8 (20) Februarie pe la 1^{1/2}, după amiază s'a deschis loja cea mare a basilicii Vaticanului, și Diaconul cardinal anunță apol alegerea Papei Leon al XIII-lea cu formula cunoscută:

„Annuntio vobis magnum gaudium: habemus Papam eminentissimum reverendissimum dominum Ioachim Pecci, qui sibi nomen imposuit Leo XIII.” La 4^{1/2} ceasuri se adunase deja o mulțime nenumărată de oameni și când se arată Papa, înconjurat de colegiile de cardinali, bine-cuvântă mulțimea.

Leon XIII, până acum cardinalul Giacomo Pecci, e născut la Caspineria în anul 1807, deci are 63 de ani. E înalt și uscățiv ca un ascet. Fisionomia sa e deosebită prin finețea. Liniile ei sunt tari, hotărâte, chiar puțin cam colțuroase.

Glasul său e sonor și strălucit, când ține un cuvânt, și puțin cam nasal când convorbește în mod familiar. În viața sa familiară e simplu, amabil și plin de spirit.

Îmbrăcat în veșmintele bisericesti sub purpură sau în podoabele episcopesti, el devine maiestuos, serios, sublim: el pare pătruns de mărimea serviciului său. Atitudinea sa e plastică, dar el n'o caută, ci ea-i este cu totul naturală, e esența naturii sale de Patrician. Ca delegat la Benevent, el a curățit provincia de brigantagiu; ca delegat la Spoleto și la Perugia a manifestat aceeași energie. În acest din urmă oraș, administrația sa a fost atât de bună în cât temnițele se deșertară foarte în curând. Fîind nuntiu la Bruxella, Leopold I regele Belgiei ceru pentru el de la Papa Grigorie XV pălăria roșie de Cardinal. Grigorie al XVI i-o acordă și-l însărcină cu dieceza Perugia, pe care a administrat-o până acuma. Cu toate vremile grele, prin cari a avut să treacă, depărtat de Roma prin cardinalul Antonelli, care se temea să nu aibă într-insul un rival, el a rămas totdeauna egal cu sine însuși, adică un mare însemnătate ca teolog și de multă circumspecțiune ca politic. Pentru preoții diecezei sale a fondat academia Sfântului Toma, unde prezida la disputele lor teologice. El are o cultură foarte întinsă și multilaterală, a făcut chiar poezii. În fața sindicilor, a prefectilor și autorităților Italiei a păstrat totdeauna o atitudine superioară partidelor în luptă.

Cardinalul Giacomo Pecci și-a ales el însuși numele Leon al XIII. Această alegere de nume are și ea însemnătate, căci el trebuie să figăndit la vre unul din predecesorii săi, cari au purtat tot acel nume. Leon I a fost episcop al Romei sub Valentinian III în anul 440. Leon II a păstorit de la 682—684. Leon III a păstorit biserica romană de la 795—816. Acesta, în ziua de Crăciun a anului 807 l'a proclamat pe Carolus Magnus împărat Roman și l'a încoronat.

Leon IV (847—855); Leon V (903—904); Leon VI (928—929); Leon VII (936—939); Leon VIII (964—965) au păstorit, cum se vede, câte puțin.

Leon al IX a fost numit Papă de ruda sa împăratul Enric al III, dar el făcu epocă prin împrejurarea, că n'a recunoscut această numire, ci s'a dus pe jos ca pelerin la Roma și a primit scaunul numai după ce poporul și clerul l-au numit Papă prin alegere liberă.

Leon al X (Ioan Medici) cunoscut din tablourile lui Rafael, a pus sub anatema pe Luther.

Leon al XI n'a domnit nici un an (1605).

În fine Leon al XII (Annibale della Genga din Spoleto) a păstorit în veacul nostru de la 1823—1829.

De sigur, că noul Papă, la alegerea numelui va fi găndit la unul din cei trei Papi însemnați, cari au mai purtat acest nume; dar la care din ei? La Leon III, care a proclamat pe Carol Magnus împărat? La Leon al IX, care a voit să fie ales

liber și nu numit de împărat? sau la Leon al X, care a anatemitizat pe Luther?

În scrierea publicistului Ruggero Bonghi intitulată „Pius al IX-lea și viitorul Papă” găsim următorul pasăgiu privitor la Pecci:

„Cardinalul Pecci, numit nu de mult Camerariu, e de sigur unul din spiritele cele mai alese ale colegiului, de o natură foarte moderată și tot-odată unul din cei mai robusți în privirea sănătății dintre toți membrii colegiului. A studiat mult și a guvernat bine; a fost un episcop excelent. Idealul unui cardinal e pentru densusul înalt, ca pentru ori-care altul, dar se poate zice, că el a găsit acest ideal în sine însuși.

Cu toate acestea el nu-și face o icoană mai ușoară și mai fericită despre actuala stare, a bisericii și a societății civile, de cum și-o fac ceilalți colegi ai săi.

În postul paștelui de anțert (1876) cardinalul Pecci a adresat prin o pastorală clerului și credincioșilor din dieceza Perugiei următoarele cuvinte:

„Rațiunea se revoltă, asemenea omului vicios, descris de sf. Pavel, ea se înarmează cu arma negățiunii, trece dincolo de tot ce numim Dumnezeu, și pătrundând în fine în templul pangărit, ea crede, că înșăși este Dumnezeu, după ce a svărlit afară pe Dumnezeul vechiu. Vă întreb, iubitorilor, unde a mai lăsat în lume loc pentru creatorul ei și pentru restabilitorul omenirii? Ferice de noi, dacă mai găsește un refugiu în inimile soborului adunat al credincioșilor: dacă mai sunt suflete, care-i răspund, când el bate la ușa lor; în societatea mare el nu-și mai poate afla loc. În numele științei a fost exilat din schimbarea evenimentelor, în onoarea unei nefericiri vanitose a fost exilat din învățământ, în numele libertății din morală. Strigățul Evreilor: „Nu vom ca acesta să împărătească peste noi n'a fost până acuma nici odată rostit cu atăta lărmă și cu atăta obrăncie.”

SENATUL

În ședința de Vineri 17 Februarie, Senatul neavând nici o materie la ordinea zilei, s'a ocupat cu votarea mai multor indigenate.

S'a admis indigenatul d-lor Grozescu și Veithofer, și s'a respins acela al d-lui Herfarth.

D. ministrul justiției cere a se inscrie la ordinea zilei, chiar pentru mâine, interpelarea d-lui Vioreann, pentru că voese a se vada cât mai curând această chestiune, care lasă a plana asupra guvernului mai multe bănueli.

D. vice-președinte răspunde, că prin înțelegere cu d. interpelator, a convenit ca această interpelare să se inscrie pentru Luni la ordinea zilei.

Senatul primește această hotărâre.

CAMERA

Ședința de la 17 Februarie 1878.

Ședința se deschide la ora 2 și jumătate d. a. sub președința d-lui C. A. Rosetti, fiind prezenți 83 d-ni deputați.

Sumarul ședinței precedente se aprobă. S'a acordă concediu d-lui Garascan și Sturzea.

S'a prelungesc concediul d-lui Sofroni. D. Geani roagă biroul de a interveni pe lângă comisiunea jndi iară pentru cercetarea alegerii colegiului I de Iași, de a aduce mai iute în ședința publică raportul.

D. P. Ghica cere timpul material necesar, ca comisiunea să poată a se termina lucrarea.

D. Buescu cere a se pune la ordinea zilei de urgență proiectul de lege pentru modificarea patentelor.

D. Cantili cere de la birou a interveni pe lângă stenografi, de a nu mai publica în „Monitor”, discursurile oratorilor gr. și o.

Se pune la vot în total proiectul de lege pentru deschiderea unui credit de 627,000 lei, pe seama d-lui ministru de rebel, pentru întreținerea armatei pe picior de rebel pe luna Februarie, care vot s'a anulat în ședința precedentă, și se admite cu 67 bile albe contra 3.

Se procede la votarea articolului 29 și a amendamentelor propuse la acest articol, ramas din ședința trecută nevoțat, anulându-se votul asupra amendamentului propus de d. Dimancea.

Se pune la vot amendamentul d-lui Dimancea și se primesc cu 51 bile pentru și 21 contra.

Punându-se la vot celelalte amendamente propuse la acest articol, se primește.

Se pune la vot articolul în total, cu toate amendamentele și se primește.

Articolul 30 se primește fără dezbateri. Amendamentul propus ca aliniat la acest articol de d. Ferechide, ne priminduse de comisiune și da guvern, legea în total rămâne a se vota în ședința viitoare.

D. N. Ionescu cere a se tipări din nou proiectul de lege, ast-fel cum s'a modificat.

D. Pastia cere a se pune la ordinea zilei de azi proiectul de lege pentru mărirea taxelor în comuna Iași.

D. ministru al cultelor, propune ca Camera să se ocupe cu verificarea alegerilor remase neverificate, și apoi să se ocupe cu budgetul.

Propunerea d-lui ministru, pentru a se pune la ordinea zilei de azi verificarea titlurilor deputaților aleși, punându-se la vot se primește.

D. președinte pune la vot ca în ședința de luni Camera să se ocupe cu budgetul anului 1878. Camera incuviințază.

D. Vernescu propune ca, după verificarea titlurilor aleșilor, să se pună la ordinea zilei proiectul de lege pentru modificarea patentelor.

Punându-se la vot propunerea d-lui Pastia se respinge.

Punându-se la vot propunerea d-lui Vernescu se primește.

D. raportor al comisiunii de verificare, dă citire raportului comisiunii asupra alegerii colegiului I de Covurlui, făcută în persoana d-lui Bonachi, care conchide pentru anulare, lipsind termenul de 21

zile de la convocarea alegătorilor până la ziua alegerii.

După o scurtă discuțiune, se pu vot concluzia raportului și se respin. În consecința votului, d. președinte clamă de deputat pe d. Bonachi.

D. Lăcusteanu și P. Ghica declară retrag. în comisiunea judiciară privitor la colegiul I de Iași, ne mai putând a lua cea comisiune, în urma votului pe l'a dat Camera, în privința alegerii colegiului I de Covurlui.

D-l Președinte cere comisiunii să dă rapoartul.

D-l raportor Economul dă citire raportului comisiunii asupra alegerii colegiului II de Băcău, făcută în persoana Nic. Morțun, care conchide pentru pendarea și numirea unei comisiuni, să cerceteze faptul, din cauză că a ingerințe în alegere.

D-l Fleva cere a se suspenda alegerea până când comisiunea parlamentară mită ca să cerceteze faptul, cum a trecut alegerea precedentă, făcută în persoana d-lui N. Morțun, care s'a lădat, își va depune raportul.

D-l Burileanu propune a se amânarea verificării acestei alegeri pentru ședința viitoare, când comisiunea își va depune raportul asupra alegerii precedentă și se mai numi o altă comisiune.

D-l Geani vorbește contra amânării.

D-l Ștefanache cere amânarea.

D-l Sihleanu zice că conform regulamentului să se pună la vot concluziile raportului.

Se pune la vot amânarea și se respin. Se pune la vot concluziile raportului și se primește cu 41 voturi pentru și 64 voturi contra.

D-l Președinte comunică demisia d-lui P. Ghica și Lăcusteanu din comisiunea judiciară pentru cercetarea alegerii colegiului I de Iași.

D. Șihleanu vorbește în contra președintelui demisionar, din cauză că motivul care l'a adus e o protestare în co-unul vot pe care l-a dat Camera.

Se pune la vot demisiunea d-lui Ghica și Lăcusteanu din comisiune și se respinge.

Se pune la vot demisiunea d-lui P. Ghica din comisiunea pentru cercetarea alegerii colegiului I de Romanși și se respin. La ordinea zilei e proiectul de lege pentru modificarea patentelor.

D. raportor Potropopescu dă citire raportului comisiunii și proiectului de lege. Luarea în considerare se primește unanimitate.

Art. 1, 2 și 3 se primește fără discuțiune.

La art. 4, ia cuvântul d. Pastia și cere ca acest articol să nu se voteze, căci carând se vor face un nou recensământ. D. ministru al finanțelor, cere a se aproba acest articol că se poate întâmpla ca recensământul să nu se fi făcut și dacă se face, nu se va face un recensământ general.

Discuțiunea se inchide.

Art. 4 se primește.

Art. 5 și 6 se primește fără discuțiune. Votul asupra legii în total se anulează.

Ședința se ridică la orele 4 și jumătate.

PARTEA LITERARA

SCRISORI ¹⁾

de I. NEGRUZZI

SCRISOAREA V.

Găsesc de trebuință să mai ating câte-va întrebări limbice, care s'a înfăptuit odată cu introducerea zicerilor celor noi și cu începerea întrebărilor limbice românești la scrieri științifice. Aceste întrebări sunt și astăzi încă nedeslegate și vor fi poate multă vreme încă obiecte de controversă ale filologilor și literaților noștri. Scopul meu nu este de a face filologie, ci numai de a privi cu luare aminte mersul lucrurilor și a căuta să află prin presupunerii și asemănări care va fi deslegarea pro-

habilă, ce va da poporul român controverșelor și nedumeririlor de astăzi.

I. „Constituție, constituțiune, constituțiune, constituțiune, constituțiune, constituțiune, constituțiune.” — Odată cu înfăptuirea regulamentului organic și chiar mai înainte, s'a primit în limba noastră un număr însemnat de cuvinte latine cu terminația io gen. ionis, pe care le au nu numai toate celelalte popoare de origine romanică, dar și multe altele străine. La început s'a dat acestor cuvinte terminația în ie, precum se vede din vechia noastră legislație; s'a zis „directie, nație, lectie, resoluție”, etc. De la o vreme însă, căți-va filologi români, descoperind că alte cuvinte latine analoge și foarte vechi în limba noastră, luaseră o altă terminație și anume în ciune, au propus ca toate cuvintele de această specie nou introduse să se formeze după această analogie. De vreme ce de

la „rogatio, tionis.” am făcut „rugăciune,” apoi trebuie negreșit, să zicem și „năciune, resoluțiune, locăciune, terminăciune” etc, căci altfel nu am fi consecenți. Văzând că publicul ridea mult de această ciudată inoie, alți filologi au propus ca „ciunele” să se prefacă în „țiune”, căci această terminație ar fi cea adevărată, pe când „ciune” ar fi „forma coruptă.” 1) Trebuia dar să zicem: „directiune, națiune, lectiune, terminațiune, intuițiune” etc. Pe de altă parte, Eliad a propus terminația latină creată „constinție, lectiogen, „constituțiunii, lectiunii” și în sfârșit, pe lângă toți aceștia s'a mai arătat căți-va iubitori de limba italiană care ne-au sfătuit să nu zicem nici țio, nici ciune, nici țione, ci țione, nu prea știu pentru ce, poate numai de dragul italienilor; așa dar „lectiune intuițiune, terminațiune,

națiune, constituțiune, multiplicațiune,” etc.

De la început literatura, adică adevărată păstrătoare a limbii, s'a ridicat cu putere împotriva tuturor acestor inoiri. Constantin Negruzzi și mulți alții ca și densus, dar mai ales V. Alesandri, a purtat un răboiu de moarte cu filologii noștri în privința aceasta. Nu numai în revista sa „România literară” Alesandri a lovit în „ciuniști” la ori-ce ocazie, dar l-a luat încă în rls în multe alte scrieri și chiar comedii de ale sale. Pentru a curma controversa, Alesandri propune să luăm infinitivele verbelor corespunzătoare, care în limba noastră au devenit, precum se știe, substantive.***) Vom zice dar o „constituire, resolvire, multiplicare, reducere,” în loc de „multiplicațiune, reducățiune” etc. Re-

presentanții acestor deosebite simme fiind cu o îndărăncie caracteristică filologilor la terminația în ie, mă întreb care va fi rezultatul final al atător certe și care va fi forța ce va fi primită și păstrată de poporul nostru până în sfârșit?

De pe acum vedem că „ciunele” a căzut sub povara atător lovirilor lui în rls. Nimeni în România, mai zice sau scrie „constituiri, resoluțiune, incriminațiune” etc. Că va profesori îmbătrâniți și rezleți, mai însemnează nimic, căci nici un mic lor nu-l mai urmează pe această cale. Numai școala pumleană din Bucovina mai păstrează ciunele sistematic, din respect că venerabilul ei întemeitor, dar și pri-tre discipulii lui Pumnul se arată din vreme încoace sfială și nelcrederi-rândurile lor se răresc, credința d-lui pare, și că mâine nici el nu vor ținea la această regulă a repoziciunii lui lor magistru. „Ciunele” este

1) Expresia „forma coruptă” joacă un rol foarte însemnat la acești învățați.

*) Vezi d. e. Scrișoarea 32 în Scrieri Complete Vol. I.

**) Scrieri Complete Vol. VII, pag. 583.

CONVORBIRI LITERARE

de statornicie e semnul de-
al celor din urmă trei-zeci
în viața noastră. Părăsind
temeliile firești ale lucrării
era un lucru firesc, ca să
în o epocă de zăpăceală și
apucăm când de un lucru și
altul, să schimbăm mereu
lucrării noastre și să nu
înșni-ne ce voim și ce nu
a o parte a vieții noastre ză-
nu a fost însă atât de mare,
rarea literară. Nu mai știam
ce va să zică a vorbi și a
omănește: cuvintele române,
ate și națiune își pierduse
hotărât. Chiamați și ne-
se îmbulzeau asupra unui
care ar trebui să rămie re-
numai pentru capetele mai
poporului, și nu mai eram
să facem deosebire între
este bun și ceea-ce este

tutea cărora această foie a putut
ajunge la stabilitatea lucrării lite-
rării; astăzi nimeni nu mai poate
pune la îndoială, că această foie,
în limbă, în stil și în concepțiuni
este adevărată expresie a spiritului
romănesc; astăzi „Convorbirile Lite-
rare” au ajuns a fi recunoscute
de ceea-ce nu fost tot d'acuma, de
organ al oamenilor hotărâți a con-
serva bazele naționale în lucrarea
noastră literară și de a înainta cu
pas bine chibzuit pe aceste baze.

La 1 Aprilie se va începe al XII
al publicării „Convorbirilor Lite-
rare.” Abonamentul este de 20 lei
noi pentru România și de „numai
6 florini pentru țările de sub co-
roana Habsburgilor.” Ele se fac nu-
mai pe un an întreg la Redactorul
Iacob Negruzzi ori la „Tipografia
națională” în Iași.

CRONICA

Nihilisti în Rusia. — După o instruc-
țiune criminală, care a durat mai mult
ani și a adus arestarea a mil de preveni-
țiți, 193 indivizi au fost traduși înaintea
Curții speciale a Senatului.

Sentința s'a pronunțat. 90 acușați s'au
fost achitați, 63 declarați culpabili, în-
ă pedepsiți cu pedepse ușoare, și 30 condam-
nați la deportația în Siberia.

Cu această importantă afacere se leagă
și asasinatul comis asupra prefectului poli-
ției, generalul Trepov de către o jună
femeie, țigănoare, se zice, a unuia din coo-
spiratori. Cum se vede după toate acestea,
conspiratorii și demagogii în Rusia n'au
sosit încă la minister și nu poartă cor-
dosne de Santa Ana.

Nu e așa, d-le Rosetti, că e mai bine
în România?

Affăm din iavor sigur următoarele lu-
cruri despre purtarea, pe care a început
s'o aibă nui răul față cu autoritățile rom-
âne.

La Giurgiu administrația militară a in-
ceput să ocupe casele oamenilor fără avi-
sul sau învoirea primăriei și să le prefacă
în casarme. Autoritatea locală a spus co-
mandantului că ea singură e în drept de
a avisa cartiere, și că prin urmare nu poate
permite ca autoritățile rusești din proprie
inițiativă să ocupe casele oamenilor și să
le prefacă volens-volens în casarme. Co-
mandantul rusesc a răcnit la impieगतul
român să iasă afară sau să aducă armata
română, cu care Brateanu se laudă atâtea,
ca să-i scoată din Giurgiu.

Auzim că impieगतul și-ar fi dat demisia,
și că în acest moment nu există de loc
autoritate română în Giurgiu.

A zecea eroare la Domenii. — Posi-
țiunea disperată în care s'a adus țara de
partidul radical, și pericolele, cari o ame-
nintă din toate părțile, fac ca toți ade-
vărații Români, fără distincțiune de par-

te și de clasă, înălțându-și și ce alte
preocupațiuni streine, să stea atenți și să
urmărească cu o părintească îngrijire mer-
sul amenințitor al evenimentelor. Această
legitimă îngrijire depărtează atențiunea
generală de la administrațiunea țării și
o concentrează asupra unui singur punct,
afșișarea moșiei străbune și pierderea terito-
riului nostru. Aceia însă cari, prin rea cre-
dință, nedibăcie sau netrebnicie au contribuit
a produce această stare de lucruri, spre a
putea sat-fel pescui în apă tulbure cu mai
multă înlesnire, nu roșesc d'a profita de
impresurările critice în cari au adus țara,
spre a satisface într'un mod scandalos in-
terese personale, frustrând Statul prin ma-
nopere condamnabile. Pana noastră se re-
spectă prea mult, spre a denumi asemenea
tripotajari; vom lăsa faptele să vorbească
opiniunea publică indignată să 'l califice
și disprețul oamenilor onești să lovească
pe cei vinovați.

Moșia Vatra monastirei Văcărești, a că-
ruia termen de arendare expiră la 23 Ap-
rilie 1878, s'a pus în licitațiune pentru
ziua de 15 Iunie 1877, și s'a obținut pentru
dênsa o arendă anuală de peste 42,000 lei,
Administrațiunea generală a Domeniilor și
Pădurilor Statului n'a confirmat resulta-
tul obținut la licitațiune, de și moșia fu-
sesse arendată pe termenul precedent cu
24,000 lei; sat-fel în cât arenda ce se
oferă acum presintă un spor de peste 20
la sută asupra vechiăreazii. De la 15 Iunie
și până la 9 Ianuarie a. c., s'au ținut vro
trei sau patru licitațiuni pentru arendarea
moșiilor remase neadjudicate, și, lucru stra-
niu, la nici una din aceste licitațiuni, nu
figurează moșia Vatra monastirei Văcă-
rești. La licitațiunea ce s'a ținut la Ia-
nuariu, această moșie se puse din nou în
licitațiune și se obținut pentru dênsa 26,000
lei, și această moșie, care, în periodul pre-
cedent, fusese arendată cu 35,000 lei, pen-
tru care la 15 Iunie 1877, se oferă 42,000
lei, se adjudică și se confirmă cu 26,000
lei asupra d-lui Nicu Fleva, vice-preșe-
dinte al Camerei. (Vezi „Monitorul oficial”,
No. 37, din 8 Februarie c.).

Ne oprim aci, căci ori și ce detalieri,
ori și ce explicațiuni ar fi zadarnice; ne
mărginim numai d'a cere de la onor. ad-
ministrațiune a domeniilor și pădurilor
statului convenitele deslușiri, și mărturisim
că vom fi fericiți d'a reconaște, că ade-
vărul este în contra noastră, cu toată
goala și brutală evidență a faptelor, reoa
credință este atât de grosolană, frustrarea
statului atât de fățișe, în cât ne refuzăm
de a crede, că oameni, ocupând înalte po-
zițiuni în sferile noastre guvernamentale
și politice, au desbrăcat până la acest
punct ori și ce respect uman, uitând chiar
respectul datorit pozițiilor ce ocupă.—
Vă rugăm, domnilor administratori, dați-
ne un comunicat; lăsați-ne un rest de ilu-
siune. — Presa.

Teatrul Italian. — „Doi sergenți” este,
credem, piesa, în care talentele coman-
dorului Ernesto Rosi găsească cea mai
bună ocazie spre a se desvolta și a ni se
pune în vedere. Pentru aceea măiestrul a
ales această piesă la reprezentația dată
în beneficiul său.

Cele d'întăi două acte sunt o admira-
bilă gradațiune de afecte; sublim de la
început până în sfârșit, jocul măiestral,

la încheiere, ajunge la culme și neș ră-
pește mințile. Mai pre sus de cât momen-
tul în care Luigi se repede în mare, ca
trecând în not să-și facă datoria și să
moară, mai presus de cât 'acast moment
nu e de cât entuziasmul publicului. Cu-
nunile cad la picioarele marelui actor, in-
tregul public se rădică, teatrul se cutre-
mură sub bravele pline de căldură; de o
dată însă de sus, din galerie, fucepe a
cădea un pohoit de bucăți de hârtie asu-
pra oamenilor din parter.

Ce-o mai fi și asta?
Sunt versuri franțuzești, un sonet al
d-lui Fr. Damé, tipărite, credem, cu chel-
tuiala autorului-poet.

Nu ar fi fost oare mai bine, ca în loc
de a fi scris acest stich, d. Fr. Damé să
fi făcut seamă pentru răniți? iar în loc
de a fi cheltnit pentru tipărirea lor, să fi
cumpărat câte-va sacale de apă rece și să
le fi vrsat de sus asupra publicului en-
tuziasmat?

MULTUMIRE PUBLICĂ.

Sub-semnatul, mă grăbesc a'mi implini
o datorie de conștiință, exprimând în pu-
blic eterna mea recunoștință Domnului Doc-
tor Fiiala, pentru soliciitudinea și înalta
iscușință, cu care a căntat, de la 17 De-
cembrie anul trecut, până la 11 Februarie
anul curent, pe soția mea greș bolnavă
în spitalul Filantropia, esecându'i o grea
operațiune la partea stângă a peptului;
bóilă atât de desperată, în cât bolnava a
fost eliminată din spitalul Brâncoveniu,
mai înainte de a intra la Filantropie, ca
absolut incurabilă și condamnată a'și es-
pira peste puțin sufletul.

Astăzi, mulțumită înaltei erudițiuni și
bine-voitoare soliciitudinii a eminentului
doctor Fiiala, soția mea este redată vieții,
pe deplin însăntătoată, pentru care îi re-
inoesc asigurările recunoștinței eterne a
mea și a soției mele.

Stefan Daco
croitor

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).

Serviciul de la 2 Martie, 9 ore dimineața.
Constantinopol, 28 Februarie.

Trei din cinci părți ale condițiilor Ru-
siei s'au primit. Se crede, că posibilitatea
unei rupturi e lipsită de fundament.
Semnarea bazelor păcii se asteaptă pe
Martie. Cestiunea delimitării Bulgariei în-
târzie încă negociațiunile. Rușii reclamă
Salonicul și Dedeagaci. Cestiunea relativă
la cestiunea flotei nu e regulată încă.

Paris, 1 Martie.

O mare animație domnește în Paris
printre purtătorii valorilor otomane. Ei
declară, că Turcia fiind insolubilă, Rusia
n'are dreptul de a cere o îndemnitare de
resboi, care în realitate s'ia din pro-
priile lor fonduri. Ei se pregătesc a tri-
mite un protest la conferență. Prințul de
Galles a soait. Prințul Imperial al Aus-
triei va pleca mâine la Berlin.

Negociațiunile privitoare la conferință
ce fusese suspendate de cinci-șpre-zece
zile, au reinceput de ieri. Se speră că com-
plicațiile noi sunt asemenea amânate cel
puțin până după intrarea conferinței.
Conferența se va ține la Baden-Baden
pe la capătul lunii Martie. Se crede, că
întârzierile la semnarea păcii provin în parte
din împrejurarea, că guvernul otoman s'au
sfătosează cu ministerul de externe al An-
ghiei în privirea principalelor clanze ale
tratatului.

Prințul de Galles, venind din Berlin, a
sosit la Paris azi dimineață. Prințul im-
perial al Austriei pleacă mâine dimineață
la Viena, trecând prin Berlin.

Paris, 1 Martie.

Cu tot veto al presidentului Hayes Ca-
merele americane au mântinit bilul, re-
lativ la emisiunea de monedă de argint.

Athens, 1 Martie.

Șapte sute de insurgenți cu 3000 de
pusci au debarcat la Olyntho. Satele de
prin prejur s'au ridicat. D. Tricoupis va
pleca mâine, d. Zaimis mai târziu.

A eșit de sub tipar „Invetămēt
tul intuitiv”,

CONDUCTOR

pentru

INSTITUTORI SI INVENTATORI

de

DIMITRIE DOMNISOR

Institutor

Prețul 60 bani.

A eșit de sub tipar și se află de
vânzare la magazinele de musică
ale d-lor Gebauer și Șandrovits, și
la autor:

CANTECUL ROSIORILOR
DE LA VEDE.

Dedicat Măriei-Sale

DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL I.

Poesia de

locotenant de stat major M. C. MANULESCU

PENTRU VOCE SI PIANO

de

CAROL PAȘILL Jun.

Prețul 1 leu bani 50.

Un Profesor de Desemn și Ca-
ligrافیe, dispunând de câte-va ore
libere, se publică spre cunoștință.

A se adresa la administrația a-
cestui ziar.

în jocul acestei zăpăceli căf-
ent cumpătați și purtați de
imț firesc, statornicesc prin-
că toate încercările de a
în lucrarea noastră literară
pănea zadarnice, dacă nu le
oarce la temeliile firești, la
nile, la limba, la felul de a
și la tendențele poporului
Pe baza acestui principiu se
noua lucrare literară, al că-
n sunt „Convorbirile lite-
și a cărei putere este iubirea
văr.

odată nu au fost niște oa-
ombătuți pentru lucrarea lor
a asprime ca și acești ap-
al romanității noastre lite-
niet olată o foie nu a fost
e urtă ca și „Convorbirile
re”. Francmasoni, cosmopo-
rumanisatori, vrășmași ai lim-
nai naționalității române... Ce
fost numiți acești oameni?
nu au fost bănuți? de ce nu
învinovațiți?

— „Așa trece și petriile ră-
— Foile literare și oamenii li-
care să însărcinată cu a-
combatere, s'au ivit, au stat
vreme și au dispărut, eară
rbirile Literare,” după o
modestă, dar statornică, de
zece ani, au ajuns a fi cea
schie, cea mai răspândită, ba
chiar singura foie literară
mânia. Astăzi, chiar combă-
pe întemeiatorii „Convorbiri-
terare,” nimeni nu mai cu-
să combată principiile, în vir-

dit printre Români, în necazul au-
torilor noștri celor buni. De o vreme
încoace s'a ivit însă și printre în-
vătători o oare-care reacție*), așa
încât astăzi Românii culti, obosiți
de atâtea certe, întrebunțează în
discursuri și scrieri atât „ție” cât
și „țiune” fără osebite, și cu deplină
nepăsare. Adesea se va găsi chiar
acelaș cuvânt și în aceeași frasă,
sfârșind când în „ție” când în „țiune”.
Însă care terminație va fi biruitoare
până în sfârșit, aceasta e întrebă-
rea? Căci cu vremea limba nu va
putea păstra pe toate împreună, și
poporul, sătul de această anarhie,
va trebui să aleagă. Eu cred că vor
rămâne câte trele terminații. În-
finitivul propus de Alesandri se va
păstra, socot, pentru câte-va cuvinte
: se va zice d. e. „reducere, dedu-
cere, convingere etc., dar el nu se

poate primi la acele substantive care
în limba noastră nu au verbe co-
respunzătoare precum „rațiune, mo-
țiune, sancțiune etc., și nici la acele
unde infinitivul verbului are din
vechi un alt înțeles, decât substan-
tivul coresounzător așa d. e. la frân-
gere, dregere, care au înțelesuri cu
totul deosebite de fracțiune, direc-
ție. Infinitivul lui Alesandri va ră-
mânea prin urmare la un mic nu-
măr de cuvinte, în afară de aceste,
urechia poporului va alege, va ho-
tărî și statornici cu timpul cuvinte
care vor treni să se sfârșească
în „ție”, și acele cari au să păstreze
pe „țiune”. De pe acum îmi pare a
vedea că puține vor păstra termi-
nația țione, căci, precum foarte
drept bagă de seamă Alesandri, ver-
surile, chiar a poeziilor celor mai de
rând, nu primesc aceste cuvinte ce
sună rău și sunt prea lungi, și a-
poi multe sunt prea greu de rostit
pentru români. Intuițiune, superfe-

tațiune, abominațiune, execrațiune,
recriminațiune, indiscrețiune, distri-
buțiune, coalțiune etc., sunt din cale
afară străine în forma lor și lungi
pentru graiul nostru. Vor rămâne
poate câte-va cuvinte mai scurte
precum noțiune, moțiune, rațiune,
etc., care chiar par a suna mai bine
în această formă, decât în forma
„noție, moție” și mai ales „rație”.
cel mai nimerit ar fi să înălțurăm
greutatea pe cât va fi cu putință,
neintroducând cuvinte cu această
terminație, decât numai în cazurile
unde vor fi neapărat trebuitoare, a-
dică acolo unde nu avem din vechi
cuvinte cu înțeles identic.
De ce nu am zice d. e. întărire
sau întăritură, îmulițire, adunare, în-
vătămēt, așezămēt, ocrotire, în-
cheere, mângăere, perzanie, apăsare,
chemare, dăruire, compătımire, nă-
vălire, îmbunătățire etc. în loc de
„fortificațiune, multiplicațiune, adi-
țiune, instrucțiune, instituțiune, pro-

tecțiune, conclusiune, consolațiune,
perdițiune, presiune, misiune, dona-
țiune, compasiune, invasiune, ame-
liorațiune?”
Cele vechi, pe lângă că sunt mai
frumoase și mai ușor de rostit, mai
au folosul de a fi bine înțelese și
cunoscute de toată lumea. Celor care
cred că nu se poate face știință fără
ziceri străine ce par cu atât mai
înalte, cu cât sunt mai necunoscute
mulțimii, le voi zice: Nu pe forma
cuvintelor, ci pe adevărul ideilor se
întemeiază știința. Cu cuvinte stră-
ine, sforăitoare și „savante” se pot
spune tot atâtea prostii, minciuni și
secături, pe cât se pot spune ade-
vărarile științifice cele mai adânci
cu cuvinte simple și populare.
(Va urma)

*) Reagere, reacție, reacțiune, reacțiune, reac-
țiune, și chiar după alții reapțiune, țione, ciune.

FRUMUSEȚA!

FRĂGEȚIMEA TINEREȚEI A PELEI

Ca mijloc neîntrecut pentru înfrumusețarea pelei să nu recunoască de toate damele cea cercetată de autorități, eselența, nevinovăția și adevărată

RAVISSANTE

de Dr. LEJOSSE, Paris.

Acest mijloc de purificarea pelei, recunoscut în toată lumea, s'a arătat ca cel mai bun și cel mai activ din toate mijloacele de înfrumusețare spre a depărta sigur pete de soare, coloritul sôrelui, roșea, pete galbene, precum și toate necurățiile pelei. RAVISSANTE dă pelei o frăgețime a linei, rețel foarte frumoasă roză-deschisă și ea de catife, face pelea și mâinile albucitor și delicat, este recortitoare și păstrează pelea fragedă până în vîrsta cea mai înaintată.

NEFALSIFICAT se găsește în Bucuarea numai a d-nu BRUS, Farmacia la Speranța.

PREȚUL: 1 flacon mare 8 fr., 1 flacon mic 5 fr.

Depositar general la H. SCHWARZ, Budapesta Marie Valleriegasse No. 9.

EPITROPIA SEMINARIULUI

NIPHON MITROPOLITUL

PUBLICAȚIE

În ziua de 25 Februarie curente se va ține licitația la cancelaria Epitropiei Strada Filaret No. 2 pentru darea prin antrepriză a cărneli și pâinei nec. sară pentru nutrimen-tul Elevilor și personalului de serviciu, pe termen de unu anu, cu luarea de la 11 Martie viitor. Amatori de a se înscrie cu asemenea antrepriză se vor prezenta în arătați și la orele 12 spre a concura la licitație fiind însoțiți și de convenitele garanții în numerar sau în efecte publice, iar condițiile se pot vedea în ori ce di de lucru la cancelaria. No. 14

A eșit și se află de vîndare la toate librării:

INDICATORUL ALFABETIC

al legel

TIMBRULUI SI INREGISTRAREI

D. I. GEORGIAN

EPITROPIA SEMINARIULUI

NIPHON MITROPOLITUL

PUBLICAȚIE

Grădina și via numită Gramon, proprietate a acestor fundații împreună cu casele aflate în această grădină, se încheie de la St. Gheorghe viitor pe termen de trei ani pentru care se va ține licitația la cancelaria Epitropiei Strada Filaret No. 2. Amatori se vor prezenta în ziua de 1-iu Martie viitor la cancelaria Epitropiei, spre a concura la licitația fiind însoțiți și de convenitele garanții în numerar sau efecte publice. No. 13.

DICTIONAR PORTATIV

GERMANO-ROMAN

de THEOCHAR ALEXI

Prețul 3 lei 20 bani.

Societatea „Economia” din Bucuarea

ANUNCIU

Se face ennoent tuturor D-ilor Membrii ai acestei Societăți că, fiind la ordinea zilei, pe lângă ascultarea raportului comisiunii de verificare și modificarea art. 19 din statute privind la termenul de retragere al capitalului depus de membrii, să bine-voiască a veni negreșit la ședința adunării generale, în număr cât se pôte de mare, care se va ține tot în localul Palatului Universității, sala de științe No. 18, în ziua de Duminică 19 ale curentei luni Februarie, ora 1 p. m.

Vice-președinte: C. Troténu.

Secretar: Thanasescu.

Epitropia bisericii Flamanda

PUBLICAȚIE

În ziua de 19 Februarie curent se va ține licitație în amvonul bisericii închirierea grădinii numită Stambuloaia, pe termen de cinci ani. Doritorii de a o lua cu chirie se vor adresa în ziua sus citată la orele 10 dimineața spre a concura.

(713—0)

MAGASINUL DE MUZICA SI

Iosif Sandrovici et. Comp

(Calea Mogoșoiei, vis-a-vis de Consulat)

Se află de vînzare

următoarele piese de mare suc

1. Millo Cuatril, pentru piano, de Pr. fr. 2.
2. Rascaz, vestita romanță rusescă voce și piano, aranjată de Fr. Schipek.
3. O noapte în pădure, fantazie nașă Schipek, fr. 2 50.
4. Nebuna cală, Lud. Wiest, 2. 50.
5. Nu te pot uita, arie cântată cu mi. pe scenă, compusă de A. Franchetti, fr. 2.
6. Margul Independenței, poezie de Orsica de G. Brătianu dedicată M. S. Dómuș.
7. „Lacrimă și spumă”, aria pentru voce de Ana Baluța, fr. 2.
8. Trameays-galop, de Gobertz, fr. 2.
9. Schipek, Les adieux de Vienne, vals.
10. Brătianu Gr., Cătaiu noapte prin fr. 1 50.

H. HÖNIC

TAPISIER SI DECORATO

Strada Stirbei-Vodă

în dosul Teatrului Național
se recomandă pentru toate lucrările
gătore de meseria sa.

JOSEF GRÜNBAUM

LA BELLE JARDINIÈRE

20, Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecănu, 20

Aduc la cunoștința onor. Public că m'am asortat Magasinul cu

MENCICOAFFE, PALTOANE à la DERBY și COSTUME COMPLETE

Pantalóne de fantazie din diverse Stoffe.

Tot de o-dată înștiințed că am priimit

CAMAȘI, FLANELE, CIORAPI, CRAVATE

și tot ce ecistă mai modern. Prețurile sunt cunoscute de cele mai moderate.

JOSEF GRÜNBAUM

Furnisorul Carții, „LA BELLE JARDINIÈRE”, 20 Colțul Bulevardului, 20.

PARFUMERIE ORIZA
L. LEGRAND
Parfume, Furnisore alii mai multor Carți Straine
207, rue St-Honoré, PARIS

SAVON ORIZA

parfumat în modulul celui mai agreabil, celui mai bun și celui mai dulce din săpunurile de toaletă după Drete O. RAVEL.

CRÈME ORIZA (a Ninonă de Lenlos) pentru a da pelei netedire, a distruge piștrulo și a-i conserva uă neapărată junețe distrugând șbiricurile.

ORIZA-LACTE (loșune emulsivă) pentru a da pelei netedire, a distruge piștrulo și a evita șbiricurile obrazului.

EAU TONIQUE QUININE L. LEGRAND & POMMADE AU BAUME DE TANNIN
Pentru a curăți capul și perii și a-i face se crească în forțe puțin timp (succesul sigur)
Acele produse se găseșc la principalii vîndători de parfumerii și la coafori.

BANDAGIE ELECTRO-MEDICALE

Invenție brevetată pentru 15 ani a doctorilor Marie frați, medicii inventatori, rue de l'Arbre-Sec, 46 la Paris.

Pentru vindecarea radicală a Hernieloră (surpatiloror). — Până acum bandagiile fură numai nise simple aparate spre a conține herniere. Doctori Marie au rezolvat problema d'a le opri și vindeca prin bandagiile Electro-Medicale, care contractă nervii și asigură vindecarea radicală în puțin timp. Depositar în Bucuarea la farmacia D-lui F. W. Zúrner, cu instrucțiunile.

FRANZ GÜNTHER
à la VILLE DE BRUXELLES
Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul seș asortat în tot-d'a-una foarte bine cu rufăria de bărbați și de dame, gulere, manchete, batiste de lino, olandă și mătasă, ciorapi pentru bărbați și dame, fanele fine (crêpe de santé) camioane, groșete, broderie dantele, cravate de bărbați și femei, cele mai noi forme și culori, umbrele de soare și de ploie etc. etc. Atrăgînd tot de-o-dată atenția onor. Cliențele că din cauza crizei am redus foarte mult prețurile.

NOU L'ATELIER
DE
FOTOGRAFIE și PICTURĂ

I. F. MANDI & Comp.
21, Calea Mogoșoiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capsa.

Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime, în modul cel mai nou și elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care se oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

PHARMACIA LA „SPERANTIA”
26, CALEA MOGOȘOIEI, 26.
DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.
Obiecte de Canciuc și Articole de Toaletă. — Asemenea se angajă să efectueze ori-ce comanda din r asortul medical.
BRUS.

LINGERIELE
CELE MAI EFTINE, PRACTICE ȘI DURABILE

se pôte cumpăra cu ocașionea liquidărei a

FABRICEI DE PANZA SI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCUREȘTI
Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi
unde se pot găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată, pentru a căror calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă

- 1 Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr.
- 1 Cămașe de damă de noapte, de percal franțuzesc și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr.
- 1 Cămașe bărbăteșcă albă simplă, de Chiffon și de Olandă, cu gulere seș fără gulere de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr.
- 1 Cămașe bărbăteșcă colorată și de Cretton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr.
- 1 Camison de damă, de Percal frances, de Batistă și de Piquet de erna, simplu și brodat în 100 de desenuri, cele mai elegante de fr. 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr.
- 1 Pereche pantalonă de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de erna, garnisite și brodate de fr. 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr.
- 1 Fustă de damă, de Percal și de Pichet de erna, simplă, garnisite și brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până la 24 fr.
- 1 Pereche pantalonă bărbăteșcă, de Croisé alb, de Pichet de erna, și de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50.
- 1 Corset de damă diferite fasonnri de fr. 3, 4, 5, 7 până la 10 fr.
- 1 Hăinuță de fetițe de flanel colorate de fr. 8, 10, până la 14 fr.
- 1 Fustă de damă de flanelă colorate de fr. 10, 12, până la 15 fr.
- 1 Cămașe de fanelă albă seș colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
- 12 Gulere bărbăteșcă de Percal și de Olandă cele mai moderne fasonne, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr.
- 6 Perechi Manchete fason după alegere de Percal și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr.
- 6 Perechi Ciorapi bărbăteșci și de dame, de bumbac, de lino, de fild'ecosse și mătasă, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr.
- 1 Plapumă de lino seș de mătasă, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr.
- 1 Tartan englesc de fr. 18 21 până la 29 fr.
- 1 Batistă de lino cu Monograme brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr.
- 6 Batiste albe cu bordure colorate tivite, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr.
- 6 Batiste de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr.
- 6 Prosôpe de ață adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 18 fr.
- 6 Șervețe de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr.
- 1 Față de masă albă seș colorată de inu curat pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr.
- 1 Față de masă albă de inu curat pentru 12 persoane 10, 13, 16 până la 21 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coți, de fr. 17, 19, până la 28 fr.
- 1 Bucată Olandă de Belgia 45 de coți, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Irlanda 58 de coți, de fr. 44, 58, 64 până la 86 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coți, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr.
- 1 Bucată Olandă de Bielfeld 62 de coți, de fr. 74, 85 până la 115 fr.
- 1 Toile de Batiste 60 de coți, de fr. 120 până la 190 fr.
- 1 Bucată de Olandă de Rumburg de cerceț într-o fôie 2 1/2 coți de lățime pentru 6 cercăfuri de fr. 42, 48 până la 56 fr.
- 1 Bucată de Pichet de erna 36 de coți de fr. 26 31 până la 46 fr.

ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI
cu prețuri mai ales reduse.
Singurul Depositar general pentru România
Bucuarea, Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.